

Israel – Guds ögonsten och världens stötesten.

Vi har gått in i höstmånaden september, och året är 2015. Detta är en mycket speciell tid som vi med fog kan kalla profetisk, vilket i olika avseenden innebär en turbulent och avgörande tid i världssamfundet. Jag har tidigare skrivit om påven Franciskus agenda för den senare delen av september, då han för första gången som påve besöker USA och som första påve talar i Vita huset den 23/9 och till Kongressen i Washington den 24/9. Hans tal hålls strax efter att Kongressen förväntas rösta om avtalet med Iran om deras atomprogram. Bedömare menar att påven kan komma att argumentera för detta avtal. Dagen därpå talar han i FN:s generalförsamling i New York då en ny global handlingsplan till 2030 ska beslutas. Påvens besök i USA är något unikt och har en profetisk dimension över sig.

I denna artikel lyfter jag fram Israel och det judiska folket som Guds speciella folk och deras roll som en viktig aktör i världssamfundet. För att förstå vår egen tid, och vad som nu händer, måste vi se och värdera det utifrån ett profetiskt perspektiv med Bibeln som grund. I centrum för det profetiska ordets fullbordan finns Israel. Därför är det viktigt att tolka skeendet utifrån judisk tid. Det judiska året 5775 går nu mot sitt slut i och med månaden Elul som avslutas den 29:e, vilket är söndagen den 13 september. Det är sista dagen på det bibliska sabbatsåret, ett år som återkommer vart sjunde år i en tidscykel på 49 år och som börjar och slutar med ett jubelår. (Se 3 Mos. 25:1-19). På kvällen den 13/9 inleds det judiska nyåret, på hebreiska Rosh Hashana, som betyder ”Årets huvud”, och som i Bibeln heter Yom Teruah/Basunklangens högtid. (Se 3 Mos. 23:23). Högtiden pågår under två dygn fram till tisdag kväll den 15/9. Den tisdagen inleder FN sin 70:e session, samma år som Israel firar sitt 70:e Jubelår och året är 5776. Söndagen den 13/9 infaller en partiell solförmörkelse, vilket är den 4:e solförmörkelsen (en s k tetrad) under det judiska året 5774/5775. Solförmörkelser är i judisk tradition tecken på dom över hedningarna.

Israel – Guds ögonsten.

Israel, det judiska folket, är ett enastående släkte och är, som ingen annan nation, knutet till Bibelns Gud, den Gud som uppenbarat sig som *”Jag är den Jag är”*, och hela skapelsens Herre. Inget annat folk har en så lång obruten historia med så mycket av framgångar och motgångar. I Bibeln läser vi att Israel är Guds skapelse. (Se Jes. 54:4,5). Ja, till och med att Gud har fött Israel som sin förstfödde son. (Se 2 Mos. 4:22,23; Hos. 11:1). Profeten kallar Israel för ”förstlingsfolket” när han går till rätta med deras orättfärdiga leverne. (Se Amos 6:1f.). När Mose ska skiljas från folket påminner han Israel om att Gud är deras Fader, han som har skapat dem. (Se 5 Mos. 32:6).

Gud utvalde hebréerna som ett folk för att de skulle tillbe och ära Honom och vara Hans representant *bland* andra folk och betjäna andra nationer med Guds välsignelser. (Se 2 Mos. 19:5f.). I denna kallelse och för detta syfte gav Gud dem ett specifikt land att förvalta. (Se 4 Mos. 34:1-15). I sitt avskedstal till folket ger Mose en ömsint och realistisk bild av Gud och folket. Han säger att Gud hade bevarat Israel som sin **ögonsten** under deras ökenvandring. Och profeten Sakarja ger röst åt Herrens ord när han säger om Israel, *”Den som rör vid er, rör vid hans ögonsten”*. (Se Sak. 2:8). Ögonstenen är ögats pupill vilken är en av kroppens mest ömtåliga delar. Det är genom pupillen som kroppen registrerar sin omgivning och som omgivningen ”ser” in i kroppen.

Judafolket är det ”instrument” som Gud utvalde för att genom dem uppenbara sin vilja och förmedla sina välsignelser till hednafolken. Gud värderar judafolket mycket högt och bekräftar sin kallelse till detta folk, att vara ett *”huvud för hednafolken”*. (Se Ps. 18:44). De är också en måttstock i världssamfundet för Hans rättfärdighet och helighet. Det visar den syn som Gud ger Amos när han ser Herren stå på en lodrät mur med ett blylod i handen och Herren säger: *”Se, jag skall hänga upp ett blylod mitt ibland mitt folk Israel.”* (Se Amos 7:7,8). Blylodet är Herrens karaktär uttryckt genom Hans eget ord som förmedlas genom profeterna och apostlarna. Israel är således sammanfogat med Herren själv och med Hans ord och har därmed en avgörande roll i

världssamfundet genom historien.

Israel – världens stötesten.

Det finns inget folk som varit så utsatt, ansatt och hatat av andra folk som Israel. Det finns heller inget annat folk som upplevt så många krig, så mycket lidande, varit i landsflykt så många gånger, ja till och med blivit utspridda över hela jorden, som just judafolket. Och det finns inget annat folk som genomlevt allt detta och fortfarande är ett folk och har en egen nation och ett eget land. Detta är i sig ett stort mirakel som bara kan förklaras med att det är Gud som uppehåller dem. Och detta därför att Han har ett särskilt syfte med dem.

Israels historia beskriven i Bibeln är fylld av berättelser om fientliga grannfolk som gjort livet surt för detta Gudsfolk. Ständiga attacker, konflikter och krig beskrivs i Gamla testamentet. Och grundorsaken har hela tiden varit deras gudomliga kallelse och utkorelse bland folken, som började redan med Guds kallelse till Abram. (Se 1 Mos. 12:1-9). Konflikter och krig med judarna har sedan avlöst varandra genom historien.

I början av 600-talet var de i konflikt med Muhammeds armé på Arabiska halvön. I slutet av 1400-talet drevs judarna ut från Spanien under fruktansvärda lidanden. På 1800-talet var det konflikt mellan araber och judar i Syrien. År 1912 genomförde muslimer i Marocko en massaker på judar. År 1929 genomförde muslimer i Hebron en massaker på judar och 1941 skedde likaså en massaker i Bagdad. Natten mellan den 9 och 10 november 1938 blev kulmen på de våldsamma progromerna som Nazisterna utförde mot judar i Europa. Detta blev startskottet till det som sedan skedde i koncentrationslägren under Andra Världskriget då sex miljoner judar dödades.

Efter att Israel fick sitt land genom FN:s beslut 1947 invaderade den Jordanska armén den s k Västbanken och fördrev och massakrerade de judar som bodde där. År 1967 anfölls Israel av sina grannländer i en blixttattack som pågick under sex dagar. Den gången kunde Israel slå tillbaka och inta Jerusalems gamla stad med Tempelberget. År 1973 anföll Israels grannar igen på självaste Yom Kippur, Försoningsdagen, judarnas heligaste dag. Men även denna gång slog Israel tillbaka och gick segrande ur striden. I slutet på 1980-talet startade den Palestinska Intifadan som initierades av PLO vilket ledde till fördjupad konflikt mellan Israel och de arabiska folket runt omkring dem. Denna konflikt har därefter fördjupats trots att flera försök har gjorts med fredssamtal mellan parterna.

Idag upplever Israel ett allt större hot och hat från stora delar av världens nationer. Inget annat land har fått så många negativa resultater i FN under de senaste 20 åren. USA, som varit en stark beskyddare för Israel, har under president Obamas tid alltmer fjärrmat sig från denna roll. De senaste märkliga ställningstagandet är förhandlingen och avtalet med Iran gällande deras atomprogram som i princip ger dem möjlighet att utveckla kärnvapen. Konflikterna i Mellanöstern är djupast sätt orsakade av ett underliggande hat mot det judiska folket som muslimerna vill kasta ut i havet.

Även Sverige har, med den nuvarande regeringen, ställt sig i ledet bland de nationer som står emot Israel med det olyckliga och felaktiga beslutet förra hösten, att erkänna en palestinsk stat. Och därefter i februari i år inbjöds Mahmoud Abbas, ordförande för den palestinska politiska grenen Al-Fatah, till Stockholm för överläggning, då man kallade honom för en "fredens apostel". Samtidigt blev utrikesminister Margot Wallström nobbad att komma till Israel för samtal, eftersom man inte kunde garantera hennes säkerhet, som man sa. Dessa handlingar har ställt Sverige i en svår position i förhållande till Guds tanke med Israel.

Israel upprättas i vår tid.

Den messiasstroende rabbinen Jonathan Cahn, som skrivit om mysteriet med det bibliska sabbatsåret, har påvisat att upprättelsen av Israel, som Gud förutsagt, har pågått sedan början av 1900-talet, och pågår just nu. (Se Hes. 36:8-15; Amos 9:11-15). Det bibliska jubelåret är ett år då landet och folket upprättas, och det återkommer vart 50:e år. År 1917, i slutet av Första

Världskriget, inföll ett jubelår för judarna. Då öppnades en dörr för dem så att de kunde börja återvända till sitt eget land Israel. Den 2 november utfärdades den s k Balfourdeklarationen som gav judarna rätten att återvända. Och den 11 december gick general Allenby in i Jerusalem med sina trupper. Nu var två tusen år av exil slut och upprättelsen av Israel kunde ta fart. Efter Andra Världskrigets slut 1945, som var ett sabbatsår, togs nästa stora steg i upprättelsen vilket resulterade i att judafolket kunde bli herrar i sitt eget land. År 1948 bildades staten Israel. Nu var judafolket hemma och började bygga upp en modern demokratisk stat.

Nästa fas i upprättelsen skedde under sabbatsåret 1966/67. Den 11 juni 1967 gick Israels armé in genom Lejonporten i Jerusalem och befriade Tempelberget och Västra muren som hade varit under Jordanskt styre. För första gången sedan år 70 f.Kr. kunde israeliska soldater nu beträda den heliga staden och Tempelberget. Året därefter var ett jubelår som innebar att folket kunde börja inta sin arvedel på allvar.

Nu står judarna på nytt inför ett jubelår som inleds på Försoningsdagen den 23 september 2015. Vad som återstår av Israels upprättelse enligt de bibliska profetiorna är att Templet ska byggas på Sion. (Se Hes. 40:1-4). Om det kommer att ske under detta jubelår vet bara Gud. Men allt som behövs för att bygga templet och utföra tempeltjänsten finns redo. Om det skulle byggas under det närmaste året då är Jesu ankomst för att hämta sin brud, församlingen, mycket nära. Vi vet inte dagen eller timmen när det kommer att ske, som Jesus sagt, men nog har vi anledning att vara vakande i denna tid. (Se Matt. 24:32-44).

Sabbatsåret – en tid för omvändelse.

Nu står vi inför avslutningen av ett sabbatsår och världsekonomin visar på alla de tecken som föregått tidigare krascher. Bara fem gånger i historien har ett börsrally hållit i sig under så lång tid som nu, skriver Affärsvärlden den 5 juni i år. Om historien upprepar sig är det bara en tidsfråga innan vi får se en rejäl korrektion. US-aktier är cirka 80 procent övervärderade och en liknande situation finns på många håll. Shanghai-börsen har nästan halverats under denna sommar. Brasilien är på randen till bankrutt. I Sverige har Stockholmsbörsens uppgång under året så gott som uttraderats under sommaren.

Jonathan Cahn kallar den 29:e Elul, sabbatsårets sista dag, för "Nollställningens dag" därför att just den dagen, då ett sabbatsår avslutats, har kraftiga börskrascher ägt rum. Som exempel kan nämnas den 17/9 2001 och den 29/9 2008 då New York-börsen kraschade stort. Dessa krascher påverkade världsekonomin i en sådan omfattning att vi ännu idag ser spåren på olika håll. Cahn menar att detta är bevis på Guds dom över ett Gudsfrånvänt samhälle, men samtidigt är det Hans kallelse till omvändelse från en materialistisk och självupptagen livsstil främst i västvärlden. Under de senaste 40 åren har världsekonomin genomgått fem stora toppar och nedgångar och samtliga har skett under ett sabbatsår.

I Rom.13:8f. uppmanar Paulus Guds församling att leva i inbördes kärlek och att vara andligt vakna, medvetna om att tiden för den slutliga frälsningen, Jesu återkomst, är nära. Den uppmaningen bör vi ta till oss i denna tid. Jesus förebrår fariseerna för att de inte kunde tyda tidens tecken, men han undervisar sina lärjungar, och även oss som är hans lärjungar, om tidens tecken för att vi ska vaka och vara väktare. (Se Matt. 16:2; 24:29f.).

Claes-Göran Bergstrand. 2015-09-08.